

Wojciech Wypler

Sprawozdanie z Ogólnopolskiego Symposium Naukowego "Oblicza współczesnej psychoterapii"

Studia Psychologica nr 7, 417-419

2007

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WOJCIECH WYPLER
Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego

SPRAWOZDANIE Z OGÓLNOPOLSKIEGO SYMPOZJUM NAUKOWEGO OBLICZA WSPÓŁCZESNEJ PSYCHOTERAPII

W dniu 6 października 2006 r. w Poznaniu odbyło się Ogólnopolskie Sympozjum Naukowe pt. *Oblicza współczesnej psychoterapii*, które zostało zorganizowane przez Sekcję Psychoterapii Nerwicy i Zaburzeń Psychosomatycznych Polskiego Towarzystwa Terapeutycznego oraz Zakład Promocji Zdrowia i Psychoterapii Uniwersytetu Adama Mickiewicza. Celem sympozjum było przedyskutowanie różnorodności form i rzeczywistego zakresu stosowanej współcześnie kwalifikowanej psychoterapii oraz określenie, kto jest psychoterapeutą, a kto tylko uzurpatorem w tym zakresie.

Przybyłych na miejsce obrad uczestników powitał prezes Polskiego Towarzystwa Terapeutycznego, prof. Lechosław Gapik, który otworzył sympozjum. Przedstawił on również pierwszy referat, w którym omówił zakresy pojęć „psychoterapia” oraz „psychoterapeuci”. Profesor Gapik odniósł się m.in. do listy koncepcji i metod kwalifikowanej psychoterapii sporządzonej przez Europejskie Towarzystwo Psychoterapeutyczne (*European Association for Psychotherapy*) i wyraził przekonanie, iż lista ta nie wyczerpuje wszystkich form psychoterapii, które są obecnie stosowane i cieszą się uznaniem – musi być więc rozwijana. Podkreślił także, że psychoterapia nie jest dziedziną zarezerwowaną dla jednego zawodu. Mogą ją wykonywać osoby, które mają: wyższe wykształcenie, doświadczenie i dodatkowe, specjalistyczne przeszkolenie w kwalifikowanej psychoterapii oraz potrafią jasno wskazać na podstawy teoretyczne stosowanych przez siebie metod i mają potwierdzenie swoich kwalifikacji w formie dyplomu, licencji lub certyfikatu nadanego przez instytucję lub organizację naukową o uznaniem w środowisku akademickim autorytecie.

Jako następna głos zabrała mgr Anna Gulczyńska, przedstawiając wyniki przeprowadzonych wspólnie z mgr Barbarą Jankowiak badań dotyczących postaw pacjentów wobec psychoterapeutów. Najczęściej deklarowanymi przez badanych emocjami, które występują podczas psychoterapii, były: radość, szczęście, zakłopotanie i zdenerwowanie. Psychoterapeuta, zdaniem pacjentów, powinien być osobą wzbudzającą zaufanie, doświadczoną i szczerą. Pacjenci oczekują od psychoterapeuty konkretnej rady, starają się ujawniać wszystkie informacje, które mogą być pomocne w terapii, przychodzą na wizyty punktualnie i bardzo ważny dla nich jest fakt, że decyzję o terapii podjęli samodzielnie.

Kolejnym referującym był prof. Bassam Aouil, który wystąpił z interesującą prezentacją pt. *Pomoc Online – poradnictwo czy psychoterapia?* Zdaniem prof. Aouila, który kieruje Pracownią Pomocy Psychologicznej Online Akademickiego Centrum Pomocy Psychologicznej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, pomoc psychologiczna udzielana online może mieć charakter poradnictwa, kiedy jest oferowana osobom zdrowym przeżywającym trudności i kryzysy życiowe lub też może mieć charakter psychoterapii, kiedy dotyczy osób chorych.

Dr Michał Michałowski, który przemawiał jako następny, zastanawiał się, czy farmakoterapia może być psychoterapią. Swoje rozważania dotyczące wpływu efektu placebo na funkcjonowanie

psychologiczne pacjentów opierał na obserwowanych w codziennej praktyce lekarza psychiatry nefarmakologicznych efektach stosowanych leków oraz aktualnych doniesieniach naukowych.

Po wystąpieniu dr. Michałowskiego miała miejsce uroczystość wręczenia certyfikatów superwizorom Polskiego Towarzystwa Terapeutycznego.

W następnym module sympozjum jako pierwsza głos zabrała mgr Alina Henzel-Korzeniowska, która przedstawiła elementy koncepcji Jacques'a Lacana w referacie zatytułowanym *Pochwała słowa. Psychoanalityczne rozumienie psychoterapii*.

Następny prelegent, dr Krystyn W. Czerniejewski, zaprezentował psychoterapię narracyjną w perspektywie własnych doświadczeń zawodowych. Oboje wykładowcy mówili o ważnych umiejętnościach psychoterapeuty: umiejętności słuchania i umiejętności budowania przestrzeni do dialogu. Dr Czerniejewski zachęcał również do tego, aby pozwalać pacjentowi stawać się autorem własnego życia i zastanawiać się wraz z nim, czy niektóre konsekwencje objawów nie mogą stać się „trampoliną” do wyzdrowienia.

Kolejnym referującym była dr Maria Popkiewicz-Ciesielska, która, dzieląc się swoim doświadczeniami w mobilizowaniu pacjentów do głębokiej analizy całej historii ich życia i historii życia ich rodzin, uzasadniała tezę, iż psychologiczne biografie pacjentów mogą być kluczem do rozwiązywania kryzysów małżeńskich.

Dr Zbigniew Bielan, który był następnym prelegentem, przedstawił oryginalny program terapeutyczny dla sprawców przemocy w rodzinie, który od pięciu lat funkcjonuje na terenie województwa wielkopolskiego. Omawiając uwarunkowania sytuacji sprawców przemocy w Polsce, dr Bielan poruszył problem braku społecznej świadomości tego, że przemoc jest chorobą, którą można leczyć, a sprawy przemocy bardzo często są również jej ofiarami, ponieważ sami doświadczali jej w dzieciństwie.

Ostatnim wystąpieniem przed przerwą był referat dr Agnieszki Widery-Wysoczańskiej, która zarysowała koncepcję integracyjnego podejścia do psychoterapii osób po chronicznych, złożonych urazach doznanych w dzieciństwie. Podejścia pozwalające zajmować się psychoterapią takich pacjentów to, według dr Widery-Wysoczańskiej: podejście feministyczne, teoria stresu pourazowego, teoria rozwoju „ja” oraz teoria więzi. Celem oddziaływań prowadzonych w ramach tych podejść będzie rekonstrukcja osoby i odbudowanie przez nią autonomicznego „ja” oraz wewnętrznych możliwości i zasobów, natomiast wybaczenie sprawcy nie jest oczekiwanym efektem ani częścią psychoterapii.

O godzinie 14.45, po przerwie, obrady zostały wznowione. Głos zabrał mgr Wojciech Wypler, który w wystąpieniu pt. *Programowanie Neurolingwistyczne jako metoda kwalifikowanej psychoterapii* zaprezentował teoretyczne podstawy metody, dokonał przeglądu badań dotyczących jej skuteczności oraz omówił zagrożenia związane z cieszącymi się dużą popularnością szkoleniami NLP (m.in. nieetyczne zastosowania oraz przypadki wykorzystywanie dyplomów ukończenia szkoleń jako jedynej i wystarczającej podstawy do udzielania innym pomocy psychologicznej).

Następnym prelegentem był Piotr Markowski, który, skłaniając publiczność do wykonania kilku eksperymentów myślowych, przedstawił elementy poznawczo-behawioralnej koncepcji psychoterapii przemawiające za jej skutecznością.

Dr Maria Rogiewicz wygłosiła referat dotyczący ograniczeń w prowadzeniu psychoterapii pacjenta z chorobą nowotworową. Ograniczenia podnoszone przez dr Rogiewicz są związane m.in. z przebiegiem leczenia choroby nowotworowej, ponieważ na niektórych etapach tego leczenia pacjent nie będzie w stanie podjąć psychoterapii, trudnej pracy nad sobą, ze względu na złą kondycję psychofizyczną.

Jako ostatnia zabrała głos mgr Maria Fronczek, która poprowadziła wykład na temat diagnostycznych i leczniczych aspektów muzykoterapii w psychiatrii. Zdaniem mgr Fronczek, muzyka

może być elementem porządkującym, wprowadzającym ład w świat myśli i emocji pacjentów psychiatrycznych. Zadaniem muzykoterapii są, m.in. oddziaływanie na samopoczucie, aktywizowanie do pracy nad sobą i zmianą zachowań, zwracanie uwagi na własne potrzeby, rozwijanie swobody ekspresji i rozbudzanie zainteresowań.

Ostatnią częścią obrad, którą poprowadził prezes PTT, prof. Lechosław Gapik, była krótka dyskusja dotycząca wystąpień. Prof. Gapik, podsumowując sympozjum, podzielił się swoim zadowoleniem z różnorodności i wysokiego poziomu merytorycznego wystąpień oraz dużej liczby słuchaczy, z których znakomita większość była obecna do planowego końca obrad. Powiedział także, że na sympozjum udało się zaprezentować zaledwie kilka sposobów rozumienia i uprawiania psychoterapii. Wyraził również nadzieję, że w przyszłości na podobnych zjazdach pojawi się więcej rozważań dotyczących osobowości psychoterapeuty oraz zostanie poruszony temat wykorzystania środków oddziaływania psychologicznego do walki o zdrowie psychosomatyczne człowieka.